

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:	v upravnistvu prejemam:
celo leto K 24—	celo leto K 22—
pol leta 12—	pol leta 11—
četrt leta 6—	četrt leta 5-50
na mesec 2—	na mesec 1-90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflcove ulice št. 5, (I. nadstropje levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zvečer izveniš nedelje in praznike.

Inserati veljajo: peterostopna petič vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravištvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Narodna tiskarna telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	za Nemčijo:
celo leto K 25—	celo leto K 28—
pol leta 13—	pol leta 13—
četrt leta 6-50	četrt leta 6-50
na mesec 2-30	na mesec 2-30

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znakma.

Upravištvu: Knaflcove ulice št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Za mejo.

Nekdaj je segala slovenska posest daleč v sedaj nemške dežele. Krajevna imena so še danes priče, da so v teh sedaj nemških krajih nekdanje stanovale Slovenci. S križem in mečem v rokah so pridrevili sovražniki nad te kraje in slovensko prebivalstvo iztrebili ali raznarodili.

Tekom dolgih stoletij nemškega gospodstva nad Slovenci in slovenske narodne nezavednosti so se naše meje znatno skrčile. Naše ozemlje je dandanes komaj tretjina tega, kar je bilo nekdanje. Ne samo, »kako rod za rodom gine«, nego tudi, kako se krči meja, to je povest domovine.

Boj za mejo, boj za ohranitev slovenstva na meji, je novejšega datuma. Stari bralec »Slovenskega Naroda« se gotovo še spominja o nujnih kličev za pomoč in obupnih prizadevanj za ohranitev slovenstva v grški škofiji. Kdaj so ti glasovi že utihli. Se grški škof Zwerger je poglavlje zadnje ostanke slovenskih pravic in cerkva svoje škofije in s tem zabil krsto, v katero je narodni sovražnik položil slovenstvo v tej škofiji.

Slovenska meja je v nevarnosti. Statistično se pač dokazuje, da v zadnjih tridesetih letih nismo pravzaprav ničesar izgubili, toda s statistiko se lahko kaže, kar kdo hoče. Resnica pa je, da smo na meji silno mnogo izgubili in da pritiska sovražnik z vedno novimi močmi proti jugu. Iz Begovih potopisov o jezikovni meji na Štajerskem in na Koroškem je dobili jasno sliko nemškega napredovanja in slovenskega nazadovanja. A če se vprašuje, kako se nemstvo že na slovenski strani meje utrjuje in krepi, se šele prav spozna vsa nevarnost.

Vsakdo ve, da izvira to naše nazadovanje na mejah iz različnih vzrokov. Nemška kulturna in nemška gospodarska moč sta dva faktorja, proti katerima je odpor strahovito težak. Velika je tudi škoda, ki jo delajo državni uradi in državni funkcionarji ter očitno germaniziranje potom šol na Koroškem in prikriti germaniziranje potom šol na Štajerskem.

Toda saj so Slovaki na Ogrskem in Poljaki na Poznanjskem tudi v enakem položaju, a vendar žive krepko narodno življenje in njih živ-

ljenjska in ekspanzivna močjetolika, da jim vsa država ne more doživeti.

Iz te primere med življenjsko nacionalno silo obmejnih Slovencev ter Poljakov na Poznanjskem, spoznamo najbolje poglavitni vzrok našega nazadovanja.

Ta vzrok je nezadostna notranja moč in nacionalna zavednost Slovencev na meji.

Povsod na Slovenskem vidimo, kako peša asimilacijska sila našega naroda. Na Kranjskem je še v moči. Nekdanje nemške naselbine na kmetih so popolnoma izginile, kočevsko ozemlje se krči, pred tridesetimi leti še popolnoma nemškutarska mesta na Kranjskem so se že spremenila v slovenska mesta, drži se pravzaprav le še Trzin. Vse nemstvo na Kranjskem se vzdržuje samo s pomočjo države.

A na mejah nima slovenstvo nobene asimilacijske moči več, ima jo samo nemstvo, daši se slovensko prebivalstvo bolj množi od nemškega, vendar se množe nemške vrste, vsled odpadništva, vsled gospodarske brezbrčnosti naših ljudi in sploh vseh tistih vzrokov, ki v takih bojih odločujejo zmago.

Naši ljudje nimajo moči, da bi Nemce poslovenili in tudi že nimajo moči, da bi se mu uspešno upirali.

To je posledica dolgoletnega procesa. Kako ljudje narodno odumirajo — to je predmet, ki bi bil vreden najboljšega peresa.

Ob meji so bili Slovenci prepuščeni sami sebi. Posvetne inteligence ni bilo in je tudi še danes ni mnogo, duhovščina pa ni ničesar storila, in če je že kaj poskušala, je bilo to brez uspeha. V grški škofiji so nas ubili, ne da bi bila duhovščina le z mazincem ganila.

Nečemo reči, da duhovščina v celoti niti dobre volje ni imela. Ali sredstva, ki jih je rabila, niso nič zalegla. Reševali so slovensko narodnost z napačnimi sredstvi; mislili so, da bodo versko gorečnost in terejstvo, cerkve in maše pomagale ohraniti slovenstvo — a ta pretirana religioznost je ljudi naredila le nezmožne za odpor zoper nemški naval in je oslabila njih notranje energije.

Med faktorji, ki so v največji meri sokrivi propadanja ob meji, bodo morali prihodnji zgodovinarji imenovati tudi propagatorje verske-

ga fanatizma, ki je religiozne ljudi oslabil, manj religiozne pa poglaval v sovražnikov tabor.

Zdaj kako leto sem so začeli slovenski klerikalci mnogo — govoriti o mejah. Količkej znatnega še niso storili ničesar, da niti nič takega, kar bi bilo sploh vredno, da se omeni. Pač pa smo opravičeni iz gotovih dejstev sklepati, da se jim sploh ne gre za rešitev slovenstva, nego samo za njih strankarske in cerkvene interese. Pomislimo le eno: že 20 let je boj za št. Ilj. Kdo se ne spominja, kako je divjal Pistor. A nikdar se klerikalci niso zmenili za ta boj, dokler je bil tam boj med katoliškimi Slovenci in med katoliškimi Nemci. Toda sedaj se naseljujejo v št. Ilju protestantski Nemci in šele vera teh nasprotnikov je naše klerikalce spravila na noge. Menda jim je celo tukaj bolj in več za vero, kakor pa za narodnost šentiljskih Slovencev.

Kdor količkej pozna narodnostni boj ob meji in težnje slovenskega klerikalizma, ta je prepričan, da od klerikalcev ni pričakovati nič resnega v obrambo slovenske meje. Po svoji stari navadi bodo pač mnogo govorili in deklarovali, metali bombastične fraze okrog sebe, storili pa ne bodo ničesar resnega, ker se jim ne gre za slovenstvo, nego le za moč svoje stranke in korist svojih oseb.

Edino naše upanje v obrambo meje sta družba sv. Cirila in Metoda in snujoče se gospodarsko obrambno društvo »Branibor«.

Bojza, »Komenskega« šole.

Dunaj, 2. septembra. Nemci so hudi, ker je seke. Šef Kanera dejal posl. Silingru, da je zadeva čeških šol na Nizje Avstrijskem »politium«.

Dunaj, 2. septembra. Zahteve, ki sta jih stavila posl. Šilinger in Tomašek v današnji konferenci pri bar. Bienenrthu so sledeče: odložitev zavrtoritve dokler ne bo rešen rekurz pri upr. sodišču; nova komisija, ki bi precizno določila nedostatke na šolskih poslopih; uradi ne smejo staršev otrok nadlegovati, dokler rekurz ni rešen, kajti mogoče je, da bi okl. glavarstvo naložilo denarne globe staršem, katerih otroci ne obiskujejo šole. Min. predsednik je odgovoril, da bo storil vse, kar se po zakonu

ga storiti. Obljubil je tudi, da se proti staršem ne bo postopalo. Poslanec Šilinger je nato še izjavil, da češki poslanci ne bodo prišli na konferenco, če ministrski predsednik ne bo kazal nobenega nagnjenja, da opravičenim češkim zahtevam ugoditi.

Konference pri Bienenrthu.

Praga, 2. septembra. Organ posl. Kramarja, praški »Den« piše: Baron Bienenrth je že nekočkrat dokazal, da mu ni mar niti delavnost dunajskega parlamenta niti delavnost češkega dež. zbora, in če sedaj poskuša poravnati prepire v dež. zboru, se to godi bolj vsled pritiska razmer in s tajno željo, da bi se poskus ne obnesel. Zato tudi razglasi- tev vlade o sklicanju dež. zbora ne pomenja še sklicanja samega in nikakor ne jamstva za njegovo delavnost, ki je odvisna od češko-nemškega sporazuma in Bienenrthovo ministstvo v prvi vrsti zabranjuje ta sporazum, ker je pristransko ministstvo, nenaravno sestavljeno in ministstvo nemško-nacionalne razporenosti. Vprašanje je, ali naj zastopniki češke delegacije sploh gredo na Bienenrthovo konferenco. Proti mnenju, da naj se z Bienenrthom sploh ne pogaja stoji prepričanje: da na češkem narodu ne sme ostati odij nespravljevega naroda, da gredo njegovi zastopniki lahko mirno na vsako pogajanje, kajti glavno vprašanje je rešeno pri vseh čeških strankah soglasno: da nobeno pogajanje ne pripelje h kršenju enakopravnosti češkega naroda k razdelitvi češkega kraljevstva in h kupovanju nemške obstrukcije.

Praga, 2. septembra. Medtem ko zahtevajo radikalni poslanci, da zastopniki češkega naroda sploh ne gredo na Bienenrthovo konferenco, so mladočelji za udeležitev. Posvetovanje o tej stvari bo v soboto.

Češki deželni zbor.

Praga, 2. septembra. Praška »Union« javlja, da bo češki deželni zbor sklican na kratko zasedanje šele 29. septembra.

Ogrska kriza.

Budimpešta, 2. septembra. Košut je — kakor piše nek list — izdelal nov načrt volilne reforme, v katerem je opustil pluraliteto in vpe- ljal princip splošne in enake volilne

pravice. Kar se tiče bančnega vprašanja, je Košut za rešitev potom provizorija. Ministri se bodo zbrali sredi septembra v Budimpešti h konferenci in nato bo Wekerle podal cesarju demisijsko kabineta. Če ne bodo Wekerlovim in Košutovim predlogom na Dunaju pritrili, bodo na vsak način zopet poklicali Lukacsa, ki je s Kristoffyjem baje že izdelal cel bojni načrt. V tem slučaju bi Lukacs tudi vodil nove volitve.

Srbija.

Belgrad, 2. septembra. »Narodna obrana« je zopet začela delovati; po celi Srbiji se snujejo in rekonstituirajo podružnice. Doslej je 22 podružnic »Narodne obrane«.

Kreta.

Berolin, 2. septembra. Vo- jaki vlastij-pokroviteljice, ki so prišli sem 18. avgusta so danes zjutraj zopet zapustili Kamejo. Izvrševalni odbor jamči za to, da se grška zastava ne bo več izobesila na trdnjavi.

Grška.

Atene, 2. septembra. V spor med grško vlado in vojaško stranko je posegla angleška vlada, in sicer na ta način, da je sporočila voditeljem upornih častnikov, da bo Anglija v slučaju nevarnosti za kraljevo družino grški vladi pomagala z orožjem.

Zrakoplov „Z. III.“

Friedrichshafen, 2. septembra. Zrakoplov je plaval pod vodstvom nadinženerja Dürra nad Bitterfeldom, Lipskim, Bayreuthom in Norimberkom. Nad Ulmom se je pokazal ob tričetrt na 8. zvečer in je plul dalje proti Friedrichshafenu. Vsekakor bo zrakoplov še danes tu.

Severni tečaj dosežen?

New York, 2. septembra. »Newyork Herald« je dobil od dr. Cooka sledečo brzojavko: Našli smo novo pot na severni tečaj in jako gozdnato pokrajino, ki bo lovske pokrajine Eskimov in evropskih lovcev razširila. Odkrili smo deželo, na kateri so skalovja, ki tvorijo najsevernejši del zemlje. Pridobili smo 30 kvadratnih metrov nove zemlje.

Berolin, 2. septembra. Cook pripoveduje v neki depesi, da je dne 21. aprila konstatiral 89° 59' 56" severne višine. Ekspedicija je šla na-

gotovo, ravnotako da sta tudi brata bila izgnjena.

Počasi se je razblinilo zanimanje Ljubljane za usodo rodovine Benalja. Lenardu se je polagoma zdravje zboljševalo. Obupanost zaradi sester in bratov ga je začela zapuščati. V bistvu je bil trd, neusmiljen in brezsrčen človek, dasi je imel rad svoje brate in sestre. A natura njegovega značaja je pomagala, da se je pri njem hitreje začela celiti rana, ki mu jo je zadala nesreča sester in bratov, kakor bi se bilo to moglo zgoditi pri kakem drugem človeku.

Zato pa je s toliko večjo močjo pritisnila nanj skrb za obstanek. Zadolžen je bil zdaj do skrajnosti, a znal ni ničesar, s čimur bi si bil mogel služiti kruh in edinole bogata nevesta ga je mogla rešiti in mu omogočiti obstanek, kakršnega si je želel.

Preiskava proti zaprtim kmetom in kmetičam, osumljenim, da so bili zavezniki in pomočniki ubegle rokovnjaške čete Rdečega Jakoba je šla med tem svojo pot. Osumljenci so pač tajili in se branili vsake krivde, a prišli so polagoma v svojih izpovedbah v vedno večja nasprotja. Zdal in zdaj se je ta ali oni kako zarekel. Iz teh nesoglasij in protislovij se je začela porajati pri preiskovalnem sodniku slutnja, da odpeljani bratje in sestre barona Lenarda Benalja vendar niso samo žrtve rokovnjaške sovražnosti in maščevalnosti, marveč da so morali imeti z rokovnjači tajne in to zelo sumljive stike. Nova vse ostrejša in natančnejša za-

LISTEK.

Zadnji rodovine Benalja.

Povest.
(Dalje.)

Lenard baron Benalja je šele popoldne izvedel o uspehu svojega pisma na policijsko ravnatelstvo. V kavarni so mu povedali, da je dobilo policijsko ravnatelstvo brezumno ovadbo, ki je pa navajala take natančnosti, da ni dvoma, da je neki rokovnjač sam izdal svoje tovariše. V gosposkih in meščanskih krogih je stvar vzbujala velikansko senzacijo, ker je bil vanjo zapleten Štefan vitež Ogulin. Policijsko ravnatelstvo je bilo v dvomih, če je Ogulin res zapleten v rokovnjaško družbo. Mislijo je, da ga hoče kdo iz kake maščevalnosti osumniti. Zato je uradnik, ki je imel nočno službo ter dobil pismo še predno je bil dan — ker je Lenard zapisal na naslov »silno mudno — skrajna nevarnost« — dal poklicati policijskega ravnatelja iz spanja in mu stvar naznanil. Ravnatelj je odredil, naj gre komisar s dvema detektivoma Ogulina iskat na dom, naj ga tam zasliši in izvrši lišno preiskavo, a šele če dobi vsaj nekaj dokazov za njegovo krivdo, naj ga aretira. Ogulin je pa pravčasno posvarjen pobegnil, in vsa Ljubljana je bila prepričana, da je bila obdolžitev utemeljena in Ogulin res zavze- nnik rokovnjaške družbe.

Najbolj je bilo o tem prepričano policijsko ravnatelstvo, ker je pri lišni preiskavi našlo več sumljivih stvari, pričujočih da je bil Ogulin nevaren človek.

Lenard baron Benalja je dobro igral svojo vlogo. Zabavljaj je na ljudi, kako da so se mogli dati toliko časa varati in se jeziti sam nase, da si je v svoji dvobojni zadevi izbral takega sekundanta. V svoje opravičevanje pa je navajal, da je še malo časa v Ljubljani in da se od njega ne sme pričakovati, da bo ljudi bolje poznal, kakor tisti, ki so že dolgo z njimi znani.

Tri dni ni bilo ničesar slišati o vojaški ekspediciji zoper rokovnjače. Ti dnevi so bili za Lenarda najhujši v vsem njegovem življenju. Pisal je bil svoji sestrji Eleonori, naj izve, kje ima Rdeči Jakob svoj zaklad zakopan, naj to izve za vsako ceno, prav za vsako, pa če bi bilo treba žrtvovati celo deklisko čast. . . . Tri dni je že čakal, a še ni bilo nobenega odgovora, nobene vesti, dasi je nujno zahteval obvestila. Lenardove telesne in duševne muke so bile neznanske. Niti trenotek ni našel miru. Samo s čeznaravnim naporom vseh svojih sil je mogel krotiti samega sebe toliko, da je šel vsak dan dvakrat v kavarno poizvedovat, kako se je obnesla njegova spletk; samo veselje, da je odstranil Ogulina mu je lajšalo grozne ure, ki jih je prebil v svojem samotnem stanovanju.

Četrti dan se je razvedelo po Ljubljani, da vojaška ekspedicija

proti rokovnjačem ni imela pravega uspeha. Nekdo je moral rokovnjače svariti, kajti ko so prišli vojaki, so našli rokovnjaška skrivališča zapuščena. Rokovnjači še toliko časa niso imeli, da bi bili odnesli svoj plen, ki so ga imeli spravljene v svojih skrivališcih. Brezinnna ovadba na policijsko ravnatelstvo je bila, kakor so se vojaki prepričali, popolnoma resnična, ker so bile vse navedbe točne.

Obenem se je pa razvedelo še nekaj drugega, in to je vso Ljubljano spravilo pokonci. Rokovnjači so bili ugalzi strmolno pristavo pri Cerkljah, kjer je prebivala Lenardova rodovina. Politi so bili vsi z oljem in nanesli slame, tako da je bila vsa pristava v trenutku in plamenu. Nihče ni vedel, kaj se je zgodilo z rodovino Lenardovo. Nobenega sledu ni bilo o njih. Na pogorišču so vojaki pač našli nekaj okosti, a kmetško prebivalstvo okrog Cerklj je domnevalo, da so rokovnjači najbrže odpeljali vso rodovino seboj.

Vojaki so aretirali mnogo kmet- skih mož in žensk, ki so bili na sumu kot rokovnjaški zavezniki in jih pripeljali v Ljubljano, a nihče ni vedel povedati, kaj se je zgodilo z Benaljevimi.

Za Lenarda je bil to udarec, ki ga je popolnoma potrl. Razburjenje teh dni ga je bilo telesno oslabilo, da je bil prepaden in bled kakor smrt, a vest, da je izginila njegova rodovina ga je skoro uničila. Blazen bo- lesti in obupa je padel na tla in

prej in je dopolnjevala svoje izkušnje. Kmalu je dosegla najsevernejšo točko zemlje in dr. Cook je razvil zastavo. Kakor je bilo v začetku veselje nad doseženim ciljem veliko, tako je bila velika tudi duševna depresija. Člani ekspedicije so se čutili v sredi tega ledenega sveta neskončno osamljene. Kamorkoli je oko pogledalo, povsod samo sneg in led. Nobena živega bitja nikjer, nobene točke, ki bi oživljala monotonost ledu. Dne 23. aprila 1908. je ekspedicija nastopila pot proti domovini.

„Veleizdajniški“ proces v Zagrebu.

Pri večerajšnji razpravi je bilo zaslišanih 6 prič, ki so vse zelo ugodno izpovedale za obtožence. Na to je državni pravdnik predlagal, naj se prečitajo razni članki iz »Slovenskega Juga«, »Politike«, »Malega Zornala« in koledarja »Vardar« ter prepiši biljeznice, ki jo je zemunska policija zaplenila za zagovornika dr. Budisavljeviča, ko se je vračal iz Belgrada. Proti predlogu drž. pravdnika sta se izrekla zagovornika dr. Budisavljevič in dr. Medaković. Glede zaplenjene biljeznice dr. Budisavljeviča je pripomnil dr. Medaković: Glede biljeznice dr. Budisavljeviča bi se moralo sodišče preje poučiti, na kak način je drž. pravdnik prišel do te biljeznice, znano mi je, da sta dr. Budisavljevič in dr. Hinković odšla v Belgrad kot zagovornika, ki vestno izpolnjujeta svojo dolžnost. V Belgradu sta najprej posetila poslanika naše monarhije ter mu razložila svoj načrt. Poslanik je njihovo akcijo odobrilo.

Drž. pravdnik: Jaz tega ne verujem, jaz tega ne verujem.

Dr. Medaković: Izvolite se obrniti uradno na poslanika, pa boste izvedeli resnico. Poslanik grof Forgach je akcijo zagovornikov popolnoma odobrilo, zato je škandal, da je na ukaz drž. pravdnika policija v Zemunu ustavila dr. Budisavljeviča. Drž. pravdnik: To se ni zgodilo na moj ukaz.

Dr. Medaković: Čemu se potem niste uprli, da bi policija preiskala žep dr. Budisavljeviča?

Dr. Budisavljevič: Ne morem takoj konstatirati, ako je moja biljeznica točno prepisana. Vendar pa se ne protivim, da bi se ti prepiši ne prečitali. Iz tega se bo razvidelo, kako ostudna igra se tu igra in da sta obtožena Adam in Valerian Pribevič popolnoma nedolžna.

Ker je dr. Medaković pripomnil, da se čudi, zakaj drž. pravdnik tako zavlačuje proces, ko bi vendar lahko v najkrajšem času izfabriciral dokaz, je drž. pravdnik razjarjeno zaklical: To je žalitev, zahtevam zaščite sodišča!

Predsednik Tarabochia je ugodil zahtevi drž. pravdnika, odzval dr. Medaković besedo in izjavil, da bo sodišče še sklepalo o njegovih izjavah.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 3. septembra.

+ **Venus in Bacchus.** Na običnem zboru slovenske laži-zveze je čednostni dr. Lampe očital slovenskemu svobodnomiselnemu dijaštvu Venero in Baccha. Smilijo se nam katoliški

dijaki, da jih spravlja njihov starešina na javnem shodu v tako zadrego. Zaradi tega so morali in pogledati v tla pri njegovih besedah. Kdor pozna slovensko dijaštvo in njegovo življenje v vseučiliških mestih, ve, da so edini stalni obiskovalci raznih beznice in nočnih kavaren katoliški študentje. Samo ti si morejo privoščiti ta luksuz. Poleg judeževih grošev, ki jih dobivajo za svoje katoliško prepričanje, jim dajejo podporo redno vsak mesec tudi podporna društva. »Omladina« jim je nepobito dokazala, da sleparijo pri dunajskem slovenskem podpornem društvu, ker ne navajajo v prošnjah podporLenovne družbe. Ravno tako se godi tudi pri drugih podporah. Na ta način si nakopičijo seveda denarja, ki ga zapravljajo po cele noči. Če pa zasačijo pristnega katoliškega akademika pri tem čednem opravilu, ti takoj z vso resnostjo izjavi, da ne kroga, ampak da »študira moderno velikomestno življenje.« Tako je na Dunaju, tako tudi v Gradcu. In doma? Znano je, da so klerikalni dijaki o počitnicah stalni farovski gostje. Naj si potujejo, naj si prireajo sestanke ali shode, v farovž se vedno zatečejo. Znano je pa tudi, da ni Bacchus nikjer v taki časti, kakor ravno v farovžih, včasih seveda tudi Venus, kar katoliški dijaki dobro vedo. Zato tudi gredo klerikalni študentje samo takrat k maši, kadar jim je obljubljeno brezplačno kosilo v župnišču. Sprito teh dejstev si upa pobožni dr. Lampe trdit, da sta Venus in Bacchus ideala svobodnomiselnega dijaštva. Gospod doktor, pometajte pred svojim pragom!

+ **Cvetke s sestanka katoliškega dijaštva.** »Slovenec« preneha z neumnim renimiranjem, moramo povedati, da smo videli udeležencev samo 237 prisotnih s telesom, z duhom pa niti 100; kajti ti sovrazniki alkohola so imeli pred vsem skrb za pivo, katerega so uničevali pri pozdravnem večeru v respektabilni množini, med referati pa zadaj za olednili. Kako gniljivo je bilo videti, ko so med škofovim »žegnomo« klečali z vrčki v roki! O vlogi slomškarice, katerih ena je tudi nam ugajala — pa samo »tako« — pri katoliških akademikih, ne govorimo. Sicer so bili pa »akademiki« v strašni manjšini, kajti akademike so maskirali, lemenatarji (!), kaplani, redovniki, učitelji, srednješolci (!) in — malum necessarium — dr. Lampe s štabom. Da je veleznakažni deželni glavar Suki je pozdravil ravnotako katoliško dijaštvo — upanje veselnega klerikalizma — je v redu, a organizaciji klerikalnih srednješolcev, katero si tako želi Natiacen Markus, in o člani dež. šolskega sveta (morda slučaj Ribnica) si bomo drznili še kdaj govoriti. Kar se je govorilo in ni bilo v »Slovenec« natisnjeno bomo pred vsem upoštevali.

+ **Klerikalni dijaki se sramujejo svojih društev!** Piše se nam: Ko sem prišel lansko leto na univerzo v Gradcu z nekim akademikom skupaj, ki je bil preje hud svobodomiselec, takrat pa že presedlal v klerikalni tabori, in ko sem ga nedolžno vprašal, če je res član »Zarje« je od same jeze zarohnel. »Beži, beži, kaj ti tebi mar«, in se pri tem hudo razjezil. S tem je pač očitno priznal, da se sramuje svojega društva. Če bi bil le nekoliko odkritosrčen, bi moral odgovoriti: »da, resnica je, jaz sem Zar-

jan.« Na shodih oznanjujejo z bombastičnimi frazami lahkovernemu ljudstvu: »Mi ne rabimo hinavcev, omahljivcev« itd. Smelo trdim, da ni nobenega naprednega dijaka, ki bi zatajil, oziroma se sramoval svojega prepričanja. Sedaj pa sodite, kdo je boljši, ali bojazljivi in lažnjivi klerikalec, ali pogumni in odkritosrčni naprednjak.

+ **V odgovor!** Večerajšnji »Slovenec« si je dovolil »velikansko« nesnico, ko opisuje mojo afero z bogoslovcem g. M. Dasi se je hvalil z boljšim spominom, kakor ga ima vsa »naša stranka« je g. M. vendar pozabil, da sem bil jaz tisti, ki ga je prijel. Ko se je vsled tega, ker je moja družba pela »Čuk se je oženil...« povsodel od izraza »poulične barabe« in to šele tedaj, ko so se bili že vsi razven mene odstranili, sem zahteval jaz, naj ponovi psovko, ker so se med tem moji gg. kolege vračali. Tega se seveda ni upal in me sili, naj grem k »Narodu«, nakar sem mu odgovoril, da se raje pomenim v justični palači. V naslednjem je izjavil, da mene ni hotel žaliti, ker nisem bil med peveci, a jaz sem se zavzel za svojo družbo. Ker pa so g. M. tla postajala gorka, jo je odkuril v »Union«. Da se oseb v duhovski obleki ne kontrahuje je stara stvar, in moje postopanje se v društvu odobrava. Če pa hoče g. M. tudi name raztegniti ono psovko, naj pove to javno. Potem se vidiva pred sodiščem. M. N.

+ **Slov. katol. narodnega dijaštva ni šteti med inteligenco, ampak med nižje, to se pravi, umstveno manj ali pa nič razvite sloje.** To smo trdili že od nekdaj, pa so rekli, da jih natelemo, dobre in tako strašno verne naše katol. dijake. Na zborovanju slov. katol.-narodnega dijaštva v Ljubljani, 31. avgusta 1909, pa je to dejstvo konstatiral njihov govornik sam, rekoč: »Idea narodno-obrambena je naša simpatij in posnemanja že celo med nižjimi sloji! Kdo se bo torej čudil, da je tudi katoliško narodno dijaštvo sprejelo to idejo za svojo.« Tako čitam v evangeliju sv. Slovenca št. 200, v prvem poglavju od 11. — 15. vrste. Zdaj pa pokličimo sv. Liguorija na pomagaje in pomoč, da nas razsvetli in nam pokaže pot, kako bi to resnico spravili s sveta!

+ **»Marija k Tebi, uboge reve«,** so zapeli večeraj, dne 2. septembra na Brezjah tisti učitelji, ki so se zbrali pod zastavo »Slomškovih zvez« recte »Jakičevih in Jarčevih« hlač. To je bilo drugega dne v mesecu, ko so imeli še par grošev od svoje beraške učiteljske plače in še teh soldov niso porabili, da bi si ogledali kakšen znamenitejši kraj in razširili svoje duševno obzorje. Nekateri brunješi so že dan prej ležli na božjo pot na Brezje in s prav mežnarsko hinavščino kazali svojo pobožnost. Izobraževalci ljudstva so danes srečno prišli tako daleč, da svoje zborovanje, ki naj bi veljalo samim stanovskim in šolskim vprašanjem, združijo z navadno božjo potjo in s tem so pokazali, da jih celo čete »Čukov« presežejo, ko niti ne reflektirajo več na Brezje, temveč na imenitnejše kraje. Te sirotne učiteljske reve so začele sedaj konkurirati z znanimi ženicami, ki jih srečamo po deželi s cekarji v rokah in velikimi dežniki pod pazduho. Menda je res to usoda ironije, da ob 40letnici školskega zakona zamenjajo nekateri učitelji zvonjenje in druge mežnarske posle s »cekar-

jem in marelo«. To je nimbus, ki klapa nad »Slomškarjic«. Zapeli so tedaj pesem od »ubogih rev« in če so se zgodili še kakšni čudeži, bode to primeren finale za take značaje in tudi za predavatelje.

+ **Kranjski dekan Koblar in pa raznašalec »Slovenec«, znani Cvetrešnik.** Piše se nam: V ponedeljek popoldne okoli pete ure jo je mahal naš stari znanec v dolgi suknji. po Dunajski cesti. Kar mu pride s kopico »Slovenca« pod pazduho Cvetrešnik naproti in ga s prav prijazno-žalostnim obrazom ustavi. Kaj sta govorila, mi ni znano, pač pa je bilo dobro videti, da to dekanu ni nič ugajalo. S kislim obrazom je izvel iz žepa denarnico in — Cvetrešniku stisnil nekaj okroglega v roko. Seveda mi dvomimo, da bi bil dekan Cvetrešniku, znanemu klerikalnemu agitatorju in adlatu Hansa Kregarja z markantnim obrazom kaj dolžan in s tem poravnal kak stari dolg. Verjetno je bolj, da ga je raznašalec »Slovenca«, Cvetrešnik nahrnil za kakšno kronco. Očividno.

+ **Dični »Orli« in slovenščina.** Obče znano je, da tvorijo črno gardo mladeniči, ki so velike duševne reve in v svoji omejenosti slepo tavajo za svojimi črnimi pastirji. V nekem orlovskem gnezdu, ki je eno izmed najboljših, pa so ponosni Orli posvedočili tudi, kako umejo svoj materski jezik. Zgodilo se je, da so izključili nekega brata in napisali so mu odpustnico, ki se doslovno glasi: »Dragi! Usled sklepa seje dne 25. avgusta 1909, dajemo ti, ker so se od raznih ljudi sišale večkrat pritožbe tvoje nemoralnosti in radi drugih nečednih stvari, se ti na razna opominjanja, daje na znanje, ter se te po paragrafi odsekovih pravil pod odtavek B. § 3 ker si vedno nad 10 uro zvečer izven doma, po § 4. ker se le redko poslužuješ sv. mase, po § 9., ker mnogo obuješ z nasprotniki in hodiš v nasprotno gostilno, po § 3. odstavek F, ker kod tak, ki nosi uniformo Orla, ter taka dejanja izvršuje ni več Orel, in se zaradi tega jemlje ugled se drugim, ter iz teh razlogov iz telovadnega odseka izključi. Zoper ta ukrep odbora, ako ti ni po volji, imaš se pravico pritožiti na ... Okrožje Orla«. Tako roparske tice Orli mrevvarijo našo lepo slovenščino! Lahko so nanje klerikalci ponosni. Pri tem izključenju je zanimivo, da je bil načelnik tega dičnega orlovskega odseka že večkrat sodniško in policijsko kaznovan in pred kratkim razkrinkan kot grd lažnjivec, drugi član pa kaznovan radi tatvine, pa se vendar ni čulo, da bi bila izključena. Res lepa družba ti klerikalni telovadni odseki »Orle«! Kaj ko bi »r a g i« izključili Orel predložil ganljivo pismo okrajnemu glavarstvu v vprašanju, katera oblast je potrdila odsekova pravila, ki zapovedujejo bojko! Radovedni bi bili tudi mi na odgovor.

+ **Večerajšnji »Narodni Dnevnik«** priobčuje brezimno pismo, ki ga je neki od klerikalne stranke najeti falot pisal Hans Woschnagru. Nam se zdi, da dotična notica ni bila dvomna in ni možno iz nje ničesar izvajati napram »Narodni stranki«. Seveda pisarčič »Straže« vidi v vsaki erki, kar sami želijo. Noben pameten človek niti za hip ni mogel misliti, da na »Narodno stranko« ali na »Narodni Dnevnik« pade kaka senca, pač pa je nekam čudno, če celjski Slovenci take individue, ki anonimna pisma pišejo, trpe v svoji sredi, take škodljive ljudi, pred katerimi pošten človek ni varen, treba objaviti, da se jih vemo ogibati tembolj, ko je povsem dokazano, da je dotičnik v zvezi s klerikalno stranko. Če bodo naše vrste čiste, se bomo še mnogokrat lahko polotili tako krasnih in uspešnih bojev, kakoršen je bil težavni, a zmagoviti boj »Narodne stranke« in »Narodnega Dnevnika« proti tipičnemu spodnjestajerskemu negatu.

+ **Mokronoški župnik Bukowitz** je pričel ljudi, ki se mu docela ne pokore, kar javno na cesti napadati. Svojo oblast hoče povsod prodajati, v njegovih očeh naj so vsi Mokronožani njegovi pokorni sužnji, nad katerimi se upa z vso drznostjo vtihtati svoj bič. Posameznih prilik ne bomo navajali še zdaj, toda zapomni si naj, da je boljše, če ohrani v drugičve psovke in pikre besede zase, da se mu ne bo treba pred oblastnjami zagovarjati in da ne bomo molili namesto njega konfiteorja. — Da bi pred njim vse v prahu kleče plazilo, tega naj si nikar ne domišlja; imamo še svobodno zavest, katere si ne pustimo nikdar iztrgati iz prs.

+ **Mokronožani.** Klerikalci še niso postavili svojih kandidatov, dasi bi bili radi to že storili. To pa raditega ne, ker so si strašno v lasih staro in novosturjari. Klerikalci po deželi nočejo kar nič slišati o tem, da bi se volilo v deželni zbor »Kranjce«, kakor n. pr. cerkljanskega dekana dr. Knava ali pa celo odvotniškega kandidata dr. Dermastja. Samo mlajši, ki stojijo pod vplivom novosturjarjev, bi bili

za take kandidate. Škof je na strani novosturjarjev, proti njim pa dela že precej očitno dr. Anton Gregorič, katerega bi se radi novosturjarji na vsak način otresli. Gregorič išče radi tega zvez, katerih pa menda ne bo dobil. V klerikalni stranki vlada velika zbežnost. Novosturjarji porabijo vso svojo moč, da obvelja njihova volja, kajti drugače se zna zgoditi, da nastopijo klerikalci proti klerikalcem. — Agrarci imajo danes zborovanje v Gorici. Tesko da pride do proglasitve kandidatov, ker je — še mnogo nejasnosti in je tu intam tok za nastop proti novosturjarjem. Treba je še pojasnil, potem menda pride do mogočnega odpora proti klerikalni stranki, proti kateri vodi neizprosni boj napredna stranka; odbori nje po deželi in zaupniki marljivo delujejo. — Slovenski socialni demokratje delajo okoli po deželi ter zabavljajo. Drugega ni povedati o njih. — Na laški strani upajo laški liberalci na uspehe v Furlaniji če že ne v splošni kuriji pa v kmečkih občinah. Laški liberalci delajo pridno. Pomaga tudi deželni odbor s kmetijskimi predavanji po celi Furlaniji. Laškim klerikalcem ne gre tako dobro, kakor lani. Poraz pri običnih volitvah v Gradežu vpliva strašno v neprilog Faiduttijevi stranki. Laški liberalci hočejo spraviti v deželni zbor kolikor mogoče mladih moči. V sporu radi tega je odstopil državni in deželni poslanec dr. Marani.

+ **Takozvana »agrarna stranka«** na Gorškem je imela večeraj zborovanje v Gorici, na katerem se je imelo postaviti kandidate za deželni zbor. Zborovanje se je vršilo dopoldne in popoldne, pa ni privedlo do nobenega rezultata. Dr. Franko je pojasnjeval v daljšem govoru potrebo nastopa proti novosturjarjem, treba se pojasnil, zato da ni mogoče postaviti kandidatov. Oglasili so se razni govorniki. Ko je popoldne precej resolutno nastopil učitelj Mermolja iz Dobrave, je nastal nemir, v katerem je dr. Franko zaključil zborovanje.

+ **Konec hrvatskega barda.** Nežne lirične pesmi dr. Avgusta Harambašića so znane tudi med Slovenci. Vsa naobrazena Slovenec pa gotovo pozna veličastno himno narodnima junakoma Zrinjskemu in Frankopanu, ki se završuje z značilnimi verzji: »A tko svojo zemljo ljubi — i tko neće biti rob, — tomu krvnik glavu rubi, — taj u hladan pada grob.« Pesnik te veličastne himne je, dr. Avgust Harambašić. In ta hrvatski bard je umrl dne 1. septembra t. l. Tesno on sicer še ni umrl, pač pa duševno. V sredo je namreč priobčil Rauehov uradni list »Narodne Novine« imenovanje dr. Avgusta Harambašića, narodnega poslanca in bivšega člana hrvatsko-srbske koalicije, za vladnega tajnika v VII. činovnem razredu. Navdušen patriot, ki je v svoji mladosti vihtel v navdušenih pesmih uma svitli meč proti tiranstvu in proti narodnim tlačiteljem, mož, ki je stal dolgo vrsto let v prvih falangah narodnih boriteljev, je postal na stara leta ponižni bla-pesnik tiranov in tlačiteljev — radi ljubelega kruha. Tako je žalostno končal tek svojega življenja nekdanji hrvatski bard! Pri zadnjih saborskih volitvah je bil dr. Harambašić izvoljen kot kandidat hrvatsko-srbske koalicije za poslanca. Preje navdušen zagovornik koalicije, se je lani polagoma jel približevati banu baronu Rauehu. Na Rauehovo željo je jel intrigirati proti koaliciji s prozornim namenom, da bi jo razbil. Ta nakana se mu ni posrečila, ker so njegovi tovariši pravočasno spregledali njegovo igro ter ga postavili pod kap. In v plačilo, da se je izneveril vsem svojim idealom ter izdal svoje soborilec, je sedaj dobil željeno nagrado, imenovan je za vladnega tajnika. S tem si je izkopal političen grob. Za hrvatski narod je sedaj mrtev, naj počiva v miru.

— **Eksekutiva narodno radikalnega dijaštva** pozivlja kot sopredsedteljica vse svoje somišljenike, da se udeležijo v kar največjem številu po-ču-nega tečaja »Zveze narodnih društev na Štajerskem in Koroškem« za učiteljstvo in dijaštvo. Tečaj se vrši od 9. do 11. septembra t. l. v Celju v »Narodnem domu«. Spored so že objavili časopisi.

— **Udeležniki III. narodno-radikalnega shoda v Ljubljani** od 16. do 20. septembra, ki reflektirajo na prosta prenočišča, opozarjamo, da se morajo vsaj do 11. t. m. prijaviti akadem. fer. društvu »Prosveta« v Ljubljani. Na poznejše prijavitve se ne bo mogoče ozirati.

— **VI. redni letni občni zbor akad. fer. društva »Prosveta«** bo v soboto, dne 4. septembra t. l. točno ob osmih zvečer v levi dvorani hotela »Ilirija« s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo predsedništva. 2. Poročilo odbornikov. 3. Poročilo podružnic in odsekov. 4. Poročilo zastopnikov »Prosvete« v upravnem odboru Simon-Gregorčičeve knjižnice in čitalnice. 5. Poročilo preglednikov. 6. Volitev predsednika, odbornikov, namestnikov in preglednikov.

»Ali se ti mar smili ta rokovanjski baron in vredni prijatelj rokovanjskega viteza Ogulina? Dva-krat je bil hotel zavratno umoriti, ti pa niti svojemu očetu ne poveš, na kak sum je ta človek prišel!«

Stari gospod je bil navzile svoji sivi glavi temperamenten in zgovoren. Ves večer ni o ničemer drugem govoril, kakor o baronu Lenardu Benalji. Zagrizel se je v misel, da je Lenard rokovanja in iskal kar je mogoče dokazov, da bi to podprl in prepričal tudi Mihaela. Vsako malenkost iz Lenardovega vedenja, ki mu je prišla na misel, je obračal na vse strani in jo sukal in pretvarjal toliko časa, da je iz nje napravil nov dokaz zoper Lenarda.

Ze precej pozno zvečer, ko je bil Mihael tega pogovora že do cela naveličan, je prišla v sobo služkinja in naznanila Mihaelu, da je prišel neki lakaj, ki hoče z njim govoriti.

Radoveden je šel Mihael v pred-sobo, kjer je našel popolnoma neznanega človeka v jako lepi lakajski obleki.

»Kaj želite?« je vprašal Mihael in motril rdečelasega človeka, ki ni kar nič lakajski izgledal. Ker je bilo v Ljubljani le malo lakajev, jih je Mihael vse poznal, a tega človeka ni še nikdar videl.

»Izročiti imam vaši milosti neke važne stvari — če mi dovolite kratek pogovor.«

Molče je Mihael odprl vrata v svojo sobo in je z lakajem vstopil vanjo.

»Kdo je pa vaš gospodar?« je vprašal Mihael sedši kraj mize tako

da je padala luč rdečelasemu v obraz.

Lakaj se je nasmehnil, samo lah-no, a Mihael je to zaznal.

»Gospodar mi je naročil, da vam njegovega imena ne smem povedati.«

»Čudno! Kaj torej hočete?«

»Naročilo imam, izročiti vam nekaj pisem, važnih pisem, ki bodo vas in še marsikoga zanimala. A to smem storiti samo pod enim pogo-jem.«

»Taka pisma me ne zanimajo« je hladno izjavil Mihael. »V tuje za-deve se jaz sploh ne vtikam.«

»Ne gre se za tuje zadeve — gre se v teh pisemih za vas, za baronico Renato ...«

Mihael je bil v trenutku na no-gah, spreletela ga je misel, da preti Renato kaka nevarnost.

»Kaka pisma so to? Kdo jih je pisal? Kje ste jih dobili? Kdo ste sploh vi?«

Stopil je tik pred lakaja in mu srepo pogledal v oči. Lakaj se ni zga-nil, kakor skala je stal pred Miha-elom. Mihael si je bil svest, da ta člo-vek ni lakaj.

»Izročim vam pisma pod enim pogojem« je rekel rdečelasi tuje-c, »da mi jih namreč čez pol ure pošlje-te po svoji služkinji pred hišo, kjer imam konja. Prijedil sem namreč ravnokar v mesto. Pismom so dodani prepisi; primerjajte izvirnike s pre-pisi in potem mi vrnite izvirnike. Ali mi daste na to svojo častno be-se-do.«

»Dam jo — na mojo čast, da sto-rim, kakor zahtevate.«

(Konec prihodnje.)

Meteorološki poročila.

Višina in smeren 500 f. Seštevki označi tih 750 f. moč.

septem.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi.	Nabo
2.	8. ur.	736,9	11,5	Javnevet.	oblačno
3	7. u.	740,0	10,9	"	"
4	2. pop.	739,6	14,6	sl. vzhv.	"

Seštevki vsehletih temperatur 11,5, norm. 16,7. Padavina v 24 urah 3,9 mm.

Slovenca in Slovenke! Ne zadržite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Sprejemam takoj invekta, sa-
nealjivega, strogega in tesarja

hišnika

oziroma hišnega oskrbnika za Pro-
devičovo Solo. 3255-1
Natančneje v pisarni Eljže Pro-
deviča na Ambroževem trgu št. 7.

Tovarna strojev in livarna železa
sprejme mladega 3251-1

uradnika

Slovenca, večdega poleg materinščine
tudi nemškega jezika v govoru in
pisavi. Eventualno se sprejme mlad
gospod brez prakse, vendar je tr-
govska naobrazba pogoj. Gospodje,
veščji laščine imajo prednost. Vstop
tako, plača po dogovoru.

Ponudbe s prepisi izpričeval do
8. t. m. na uprav. „Slov. Naroda“
pod „Tovarna strojev 3231“.

Mirna stranka brez otrok išče elegatno stanovanje

obstoječe iz 5-6 sob, v solnčni legi
in s separiranim vrtom, najljubše v
kaki vili blizu tivolskega parka za
februarjev termin 1910. Eventualno
se pripravna majhna vila tudi kupi.

Ponudbe pod „stanovanje z
vrtom“ na upravništvo „Slovenskega
Naroda“.

Izurjeno 3285-1

šivilje

se sprejmejo v trajno delo.
Kje, pove upravništvo „Slov. Naroda“.

Dijaki

le iz boljših družin
se sprejmejo

v deški zavod pod vodstvom iz-
kušnega šolnika. 3269-1

Informacije daje vodstvo zavoda,
Cesta na Rožnik, vila Jerin.

Pozor! 3264 1

Lepa nova hiša

z dobro idočo gostilno, lepim senčnatim
vrtom in dvoriščem, tik Ljubljane, se
tako prodaja pod ugodnimi pogoji.
Na željo kupčevu tudi z gostilniško
opravo.

Kje, pove uprav. „Slov. Naroda“.

2 boljša dijaka

se sprejmeta 3262-1

na hrano in stanovanje

pri učiteljski rodbini blizu realke. Na
razpolago je klavir in posebna soba.

Kje, pove uprav. „Slov. Naroda“.

Stanovanje

obstoječe iz 2 sob, predsobe, kabineta,
kuhinje in pritliklin, se odda takoj
ali s 1. novembrom v Strojarski
ulici št. 6, I. nadstropje. 3259-1

H. Volk

v Šoštanju, Štajersko

Kemična

pralnica

urejena z najnovejšimi stroji na par
in električno se priporoča za sušenje
1032 vsakovrstnih oblačit. 26

Sprejemalnice za Ljubljano pri

I. Magdiću

krojača, Miklošičeva cesta št. 20.

Išče se takoj proti dobri mesečni
plači 3225-3

gospodinja

ki mora snati vse gospodinjstvo.
Več pove Franjo Mikšar, bančni
uradnik v Sp. št. (Orehova hiša).

Tridijake

sprejme boljša rodbina

na hrano in stanovanje.

Več pove A. Vidla, Turjaški trg
št. 8, II. nadst. 3278-3

Glavnik za barvanje las.

Z navadnim česa-
njem izbramenimo
sive ali rdeče lase
v pristno svetlo
plavo, rjavo ali pa
črne! Popolnoma
neškodljiv! Se rabi
lahko leta in leta.

Na tisoče v rabi! Komad 5 K. Razpošilja

J. Schüller na Dunaju III,
Kriegelergasse 6/30. 2248 3

2 trgovska pomočnika

eden starejši, eden mlajši moč,

blagajničarka

3265 7

en učenec

se sprejmejo

v trgovino mešane stroke
s 15. septembrom ali pozneje.

Jv. Razboršek, Šmartno pri Litiji.

Trgovski pomočnik

prva moč, izurjen v šolskimi in po-
stojni, dober prodajalec, dobi v 6
tednih službo pri trgovcu Franco
Plešak v Ljubli.

3205-5

Učenca

z dežele, pridnega in poštenega,
sprejme v trgovino s mešanim bla-
gom Leopold Zoro, trgovec v Ja-
vorah na Goranjskem. 3233-2

Stanovanje

elegantno meblirano, (električna luč)
s verando in vrtom, se odda, event.
tudi nemeblirano. Ogleda se lahko
med 10. in 4 uro.

Naslov pove upravništvo „Slov.
Naroda“.

Slovenski elektrotehnik

Fr. Sax

Ljubljana, Gradišče 17.

Uvaja vsakojake elektrotehniške
naprave, kot zvonila, telefonse,
elekt. hišne svetilke za blagajne in
navadna vrata, preskušanje
streljstev, navete za njih popravilo,
oziroma oskrbi popravilo in novouredb.

Izven Ljubljane se priporoča za

učenje jake točnin

elekt. naprav za luč in moč.

Na razpolago dobro in zanes-
ljivo blago.

Pokličite me, ako je Vaš električni
obrat moten. 2795-6

Dr. Josip Strašek, zdravnik v Novem mestu

se preseli

dne 15. septembra 1909 v nekdanjo Guštinovo hišo
na Glavnem trgu šte. 63.

(nad trgovino gosp. T. Kunca)

ter izvršuje poleg zdravniške tudi

zobozdravniško in zobotehnično prakso. 3788-1

Povodom začetka šole

modna trgovina P. Magdić

Ljubljana, nasproti glavne pošte

za dijake in dijakinje

perilo, klobuke, čepice, majice, nogovice, rokavice,
dežnike, kravate, naramnice, podveze, žepne robce,
glavnike, krtače, milo, predpasnike, pase, torbice,
... gumbe, moderce, telovadne čevlje itd. ...

Razpis.

Na porodniškom in ginekološkem oddelku deželne bolnice
je izpraznjeno mesto

asistenta oz. sekundarija

z adjutom 2800 K in prostim stanovanjem.

Eventuelno je oddati mesto sekundarija v deželni bolnici z ena-
kimi užitki.

Prosilo naj izroči svoje prošnje, ki morajo biti opremljene s doka-
zili o starosti, doktoratu vsega sdravilstva in o snanju slovenskega ali ka-
kega drugega slovanskega ter nemškega jezika do

21. septembra 1909

vodstvu deželnih dobrodelnih zavodov v Ljubljani.

Deželni odbor Kranjski,

V Ljubljani, dne 30. avgusta 1909.

„SLAVIJA“

... vzajemno zavarovalna banka v Pragi. ...
Res. fond: 44.437.036-01 K. tupošne odškodnine in kapitalje 98.923.486 35 K

Po velikosti druge vzajemne zavarovalnice naša država
s resničnost slovenske zavarovalne uprave.

Generalni svet v Ljubljani, kjer planje se v lastni bančni hiši
v ...

Samo 6 dni Havre-New York

Francoske prekomorske družbe.

Edina najkrajša črta v Ameriko.

Veljavne vozne liste in brezplačna pojasnila daje za vse slovenske pokrajine
samo

Ed. Šmarda

oblastveno potrjena potovalna pisarna

Ljubljana Dunajska cesta 18 Ljubljana

v novi hiši „Kmetake posejilnice“, nasproti gostilne pri „Figovcu“.

Salon za damske klobuke

A. Vivod-Mozetič

Ljubljana, Stari št. trg 21. Podružnica v Kranju.

Sprejema se že sedaj

zimске klobuke v preformanje in popravilo

ter se obenem priporoča cenjenim damam

za nadaljno naklonjenost. 1591-23

Žalni klobuki vedno v zalogi.

Najnižje cene. Znanja naročila izvršujem točno.

Splošno kreditno društvo

R. Z. Z. O. Z. 2430 11

v Gosposki ulici št. 7

sprejema hranilne vloge in vloge na tekoči račun in jih
obrestuje s 1. julijem 1909 po 4 1/2 % brez odbitka rentnega
davka; eskomptira menice in daje posojila na osebni
kredit po 5 1/2 % do 6 1/2 %.

Lastno premoženje znaša v deležih in zakladih K 179 765 55

Skupna aktiva „ 1,242 166 77

Denarni promet v letu 1908 „ 6 296 087 46

C. kr. avstrijske državne železnice.

Izvlaček iz voznega reda.

Veljaven od 1. maja 1909.

Odhod iz Ljubljane (juž. žel.)

7-03 zjutraj. Osební vlak v smeri: Trbič,

Jesenice, Trbič, Beljak, juž. žel., Gorico,

drž. žel., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak (čez

Podrožico), Celovec.

7-25 zjutraj. Osební vlak v smeri: Grosuplje,

Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

9-26 dopoldne. Osební vlak v smeri: Jeseni-

ce, Beljak, (čez Podrožico), Celovec, Prago,

Draždane, Berlin

11-40 dopoldne. Osební vlak v smeri: Trbič,

Jesenice, Trbič, Beljak, juž. žel., Gorico,

drž. žel., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak, (čez

Podrožico), Celovec.

3-32 popoldne. Osební vlak v smeri: Gro-

suplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

3-28 popoldne. Osební vlak v smeri: Trbič,

Jesenice, Trbič, Beljak, juž. žel., Gorico,

drž. žel., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak, (čez

Podrožico), Celovec.

6-23 zvečer. Osební vlak v smeri: Trbič,

Jesenice, Trbič, Beljak, (čez Podrožico),

Celovec, Prago, Draždane, Berlin

7-40 zvečer. Osební vlak v smeri: Grosuplje,

Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

9-00 ponoči. Osební vlak v smeri: Jeseni-

ce, Trbič, Beljak, juž. žel., Gorico, drž. žel.,

Trst, c. kr. drž. žel., Beljak, juž. žel., (čez

Podrožico), Prago, Draždane, Berlin.

9-42 zjutraj. Osební vlak v smeri: Jeseni-

ce, Trbič, Gorica, drž. žel., Trst, c. kr. drž.

žel., (od 30. maja le ob nedeljah in praz-

nikih na progi Ljubljana juž. žel. - Trbič, od

1. julija na progi Ljubljana juž. žel. -

Jesenice vsak dan).

Odhod iz Ljubljane (državne železnice):

7-28 zjutraj: Osební vlak v Kamnik.

9-00 popoldne: Osební vlak v Kamnik.

7-40 zvečer: Osební vlak v Kamnik.

10-50 ponoči: Osební vlak v Kamnik.

(Le ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (južne železnice):

7-12 zjutraj: Osební vlak iz Berlina, Draždan,

Prago, Beljaka, juž. žel., Trbiča, Jesenic,

Gorice, Trsta, Trbiča.

8-52 zjutraj: Osební vlak iz Kočevja, Straže-

Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.

11-23 dopoldne: Osební vlak iz Berlina,

Draždan, Prago, Celovca, Beljaka, juž. žel.,

čez Podrožico in Trbič, Gorice, drž. žel.,

Jesenice, Trbiča.

2-58 popoldne: Osební vlak iz Kočevja,

Straže-Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.

4-15 popoldne: Osební vlak iz Beljaka, juž.

žel., Trbiča, Celovca, Beljaka, (čez Podro-

žico), Gorice, drž. žel., Trsta c. kr. drž.

žel., Jesenic, Trbiča.

6-40 zvečer: Osební vlak iz Berlina, Draž-

dan, Prago, Celovca, Beljaka, (čez Podro-

žico), Jesenic.

8-42 zvečer: Osební vlak iz Beljaka, juž.

žel., Trbiča, Celovca, Beljaka, (čez Podro-

žico), Trsta, c. kr. drž. žel., Gorice, drž.

žel., Jesenic, Trbiča.

9-07 zvečer: Osební vlak iz Kočevja, Straže-

Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.

11-08 ponoči: Osební vlak iz Trbiča, Celovca,

Beljaka, (čez Podrožico), Trsta, c. kr. drž.

žel., Gorice, drž. žel., Jesenic.

Prihod v Ljubljano (državne železnice):

9-46 zjutraj: Osební vlak iz Kamnika.

10-59 dopoldne: Osební vlak iz Kamnika.

6-40 zvečer: Osební vlak iz Kamnika.

9-55 zvečer: Osební vlak iz Kamnika.

(Le ob nedeljah in praznikih).

Casi prihoda in odhoda so navedeni v srednje

evropskem času.

C. kr. državno-železniško ravnateljstvo v Trstu.